

היום נלמד בעזרת ה':

פסחים דף נז

בן בוהיין (= בנו של אדם ששמו בוהיין) נתן פאה בשדה ירק של אביו (והירק פטור מפאה), אמר אביו לעניים שאספו את הפאה שישליכו את מה שליקטו והוא יתן להם כפליים מירק חולין מעושר, מפני שאמרו חכמים שאין נותנים פאה לירק, לפי שהפאה פטורה ממעשר והירק חייב במעשר, ואם הוא נותן לעניים פאה מירק הוא מכשיל אותם לאכול ירק לא מעושר.

עורות שהופשטו מקרבנות עולה / חטאת / אשם / קרבנות ציבור היו ניתנים לכהנים.

ת"ר: בהתחלה היו מניחים את העורות בלשכת 'בית הפרוה' שהיתה בעזרה ששם מלחו את העורות (= מכשף אחד ששמו 'פרוה' בנה אותה. ויש שפירשו שהוא חפר מחילה תת קרקעית כדי לראות את עבודת הכהן הגדול, ומצאו אותו הכהנים וקראו את הלשכה על שמו), ובערב היו מחלקים אותם לאנשי בית אב (= הכהנים שעבדו באותו היום במקדש), והיו בעלי זרועות (= כהנים החזקים מחבריהם) לוקחים עורות יותר מהמגיע להם. התקינו חכמים שיהיו מחלקים אותם בכל ערב שבת, שאז כל כהני המשמרת של אותו שבוע באים, והם לא יניחו לבעלי הזרוע לקחת יותר מחלקם אלא יחלקו לכולם בשווה.

ועדיין היו הכהנים החשובים לוקחים יותר מהמגיע להם, עמדו כל כהני המשמרת והקדישו את העורות לבדק הבית. לא עבר זמן מועט עד שהיו שם כ"כ הרבה עורות, ומכרו אותם וקנו בכסף זהב בכמות כ"כ גדולה עד שחיפו את ההיכל בלוחות של זהב וכו'.

בייתוס: היה כהן גדול, וכן כל המזכרים כאן היו כהנים גדולים, והיו להם עבדים חמסנים שהיו מכים את העם.

(המשך בדף הבא ↓)

יוצא לאור ע"י:

"אור הספר התורני" הוצאה לאור
052-7628377

להצטרפות:

mabatladaf18@gmail.com

052-342-4473

בני עלי: היו משהים את הקרבן קיני היולדות הבאות להיטהר, ובעקבות כך הן היו ממתינות שם עד שיקריבו והתאחרו מלשוב לביתם והתבטלו מפריה ורביה. והכתוב מעלה על בני עלי כאילו הם שכבו את הנשים.

יששכר איש כפר ברקאי: היה כורך את ידיו במשי כשהתעסק בעבודת הקרבנות כדי שלא יתלכלכו ידיו מדם הקרבנות, וחציצה פוסלת בקדשים, ועוד שהוא מבזה בכך את הקדשים. הוא נענש שחתכו את שתי ידיו.

כבשים קודמים לעיזים: בכל מקום בתורה שהוזכרו כבשים ועיזים, התורה הקדימה לכתוב כבשים קודם. ואין זה מפני שכבשים יותר מובחרים מעיזים, שהרי לגבי קרבן חטאת של יחיד נאמר "וְהֵבִיא קֶרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עִזִּים" וכמה פסוקים אח"כ נאמר "וְאִם **כֶּבֶשׂ יָבִיא קֶרְבָּנוֹ לְחֻטָּאת**", ומכך שכאן התורה הקדימה עז לכבש הדבר בא ללמדנו ששניהם שקולים כאחד.

מהפסוקים "אִם **כֶּשֶׂב** הוּא מְקָרִיב" "וְאִם **עֵז** קֶרְבָּנוֹ וְהֵקְרִיבוֹ" אנו לומדים שאדם יכול להביא לקרבנו כבש או עז, ואין עדיפות לאחד מהם.

הדרן עלך מקום שנהגו